

21 Σεπτεμβρίου 2019

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού επιστολή: Το μυστήριο της εξομολόγσεως· πρακτικός όρος υπακοής

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)

Νέα Σκήτη 8.3.84

Στον πεφιλημένον μου υιόν και την ποθεινοτάτην μου κορούλα εύχομαι πάντοτε πατρικώς.

Πήρα το γράμμα σας και χαίρω για το ακούραστον σας ενδιαφέρον για τον κύριον μας στόχον, λυπούμαι δε όταν βλέπω τόσην συστολήν. Θα ήταν καλύτερα να λυπόσαστε εμένα τον δυστυχή που η πενία και η ανικανότης μου περισσεύουν...

Ας αρχίσομεν και πάλιν έστω και αυτών των πενιχρών και ο Κύριος μας Ιησούς, η αυτοσοφία, όπου παρέχει «ευχήν τοις ευχομένοις» και διδάσκει ανθρώποις γνώσιν θα παράσχει στις αγνές και αθώες σας ψυχές κατά την θεοφιλή σας πρόθεσιν και «υπέρεκπερισσου» κατά τον Παύλον. Η ερώτησις επιβάλλεται καθηκόντως, όπως και η Εκκλησία πρεσβεύει, λεγούσης της Γραφής «επερώτησον τον πατέρα σου και αναγγελεί σοι τους πρεσβυτέρους σου και ερούσι σοι».

Το θέμα της υπακοής και εξαρτήσεως είναι γνωστόν σαν καθήκον, ως το πρώτο σκαλοπάτι της αναβάσεως. Και απόδειξη ο Θεός Λόγος ότι πρώτον πάντων τούτο εφύλαξε. «Μηδέν ων ήττον της πατρικής μεγαλοσύνης». Σαν απaráβατο πλέον καθήκον δεν τίθεται στην προτίμηση της εκλογής. Άνευ υπακοής, που σημαίνει εξάρτησιν από τον ζωοποιόν Θεόν Λόγον δεν λυτρώνεται κανείς από την εξουσίαν του θανάτου. Στον διακριτικόν Γέροντα μας Ιωσήφ παρ' όλη την ετοιμότητα που είχε και την σύνδρομον χάριν συμμαρτυρούσαν επεβλήθη έστω και σαν απλός τύπος το δόγμα της υπακοής για να σφραγίσει ως νόμιμον το έργον.

Στην γενικοτέρα όμως γραμμή, η υπακοή πρέπει να συνεχίζεται απαραμείωτη έως του φυσικού χωρισμού του Γέροντος οπόταν η ευχή του και το λάφυρον της πείρας αξιώνουν τον υποτακτικόν της απρόσκοπτης οδοιπορίας συν τη χάριτι. Το μυστήριον της εξομολογήσεως είναι ο πρακτικός όρος της υπακοής και άρα απαραίτητον καθήκον γιατί περιέχει και την σύντροφον ταπείνωσιν, πράγμα αχώριστον της χριστιανικής βιωτής...

Έξω από την υπακοή και την ταπεινώση δεν πλησιάζει η χάρις του Αγίου Πνεύματος χωρίς την οποίαν «παν το παρ' ημών γενόμενον αμαρτία εστί». Δεν ξέρω τι άλλο θα μπορούσα εδώ να προσθέσω...

Ο Πανάγαθος ημών Δεσπότης ο δείξας «μετάνοιαν αμαρτωλοίς εις σωτηρίαν» ευχόμεθα και πάντας ημάς να ενισχύει στον προκείμενο αγώνα “και νυν και μετά ταύτα”. Αμήν.

Μεθ' όλης όσης εν Χριστώ αγάπης και ευχών

Ο ταπεινός σας πατέρας, Ιωσήφ μ.